

Consultes populars

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 11.03.10

Amb els vots del tripartit i l'oposició de CiU i el PP, el Parlament va aprovar ahir la llei de consultes, que permetrà convocar referèndums populars sobre qüestions que siguin competència de la Generalitat o dels ajuntaments. Com a expressió d'un nou instrument de participació ciutadana, benvinguda sigui la llei, encara que la democràcia representativa és tan vàlida per prendre decisions com la democràcia participativa que representen les consultes ratificadores.

De totes maneres, la llei és tan cautelosa que està a mig camí entre la democràcia representativa i la participativa o directa. Per evitar que qualsevol extravagància pugui ser sotmesa a consulta, els referèndums hauran de ser autoritzats pel Parlament i, en última instància, per l'Estat, un cop siguin proposats per la Generalitat; per dos grups parlamentaris o per una cinquena part dels diputats; pel 10% dels municipis, amb un mínim de 500.000 habitants en total, o pel 3% de la població catalana. Aquest complex mecanisme tanca la porta a iniciatives que no comptin amb un cert consens i impedeix, en principi, una consulta sobre la independència perquè se suposa que l'Estat no l'autoritzaria.

Aquesta «limitació» és precisament una de les raons del vot en contra de CiU, que en aquesta llei ha tornat a desbordar Esquerra, promotora del text, pel flanc sobiranista. No sense alguna contradicció. CiU va argumentar, per exemple, que les consultes sobiranistes fetes recentment en desenes de municipis catalans no encaixarien en la nova llei. Però la federació nacionalista es va desmarcar oficialment d'aquestes consultes que ara reivindica.